

Sygn. akt II AKa 77/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie: Przewodniczący Sędzia SA - Hanna Wnękowska (spr.)

Sędziowie SA - Ewa Jethon

SO (del) - Katarzyna Wróblewska

Protokolant - sekr. sad. Sylwester Leńczuk

przy udziale prokuratora Gabrieli Marczyńskiej - Tomali

po rozpoznaniu w dniu 14 maja 2018 roku

sprawy T. K. s. T. i M. zd. C. urodz. (...) w S.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 18 grudnia 2017 roku sygn. akt XVIII K 105/17

utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 1200 zł opłaty za drugą instancję oraz pozostałe koszty sądowe za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

Od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 18 grudnia 2017 roku sygn. XVIII K 105/17 skazującego T. K. apelację wniósł obrońca oskarżonego zaskarżając wyrok w całości i wnosząc o jego zmianę przez uniewinnienie oskarżonego ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy prawidłowo dokonał ustaleń faktycznych należycie oceniając ujawniony materiał dowodowy. Wszystkie dowody mające znaczenie dla rozstrzygnięcia poddane zostały wnikliwej analizie, a ich ocena zgodna jest z zasadami prawidłowego rozumowania i doświadczenia życiowego. Kwestionując dokonaną przez Sąd Okręgowy ocenę materiału dowodowego obrońca nie przedstawił argumentów, które mogłyby poddać w wątpliwość jej prawidłowość.

Wbrew zarzutowi apelacji, Sąd Okręgowy zasadnie uznał zeznania świadka A. R. za wiarygodną podstawę ustaleń faktycznych a ocenę tę logicznie i wyczerpująco uzasadnił. W tym miejscu wystarczy jedynie podkreślić, że zeznania te są konsekwentne i - co słusznie zauważył Sąd Okręgowy – obiektywne a nadto znajdują potwierdzenie w depozycjach G. W.. Nieuprawnione jest twierdzenie skarżącego, że K. W. jest świadkiem tylko ze słyszenia (informacje na temat oskarżonego posiada od A. R.). Przeczą temu jej zeznania na k. 420 - na ul. (...) wielokrotnie spotykałam się z A.. Tutaj

też widywałam G. (ps. oskarżonego) od którego brał A. narkotyki, następnie A. podchodził do mnie i mi je przekazywał. To była heroina.

Prawidłowa jest także ocena zeznań świadka A. P., która – jak słusznie podkreślił Sąd Okręgowy - nie potrafiła w sposób przekonujący odwołać swych zeznań złożonych w toku postępowania przygotowawczego. Należy w tym miejscu zwrócić uwagę, że brak jest podstaw by przypisywać organom ścigania organizowanie opisywanych przez A. P. spotkań mających na celu nakłanianie świadków do składania fałszywych zeznań.

W całej rozciągłości podzielić należy także dokonaną przez Sąd Okręgowy ocenę zeznań świadków P. S. (1), P. S. (2), M. J., R. M. i M. G.. obrońca polemizując z tą oceną nie wykazał by Sąd dopuścił się uchybień z punktu widzenia zasad prawidłowego rozumowania i doświadczenia życiowego, a Sąd Apelacyjny uchybień takich nie dostrzegł.

Trafnie zatem Sąd Okręgowy uznał, że ujawniony materiał dowodowy upoważnia do ustalenia, że oskarżony dopuścił się zarzucanych mu czynów. Odnosząc się do zarzutu apelacji, że ani w zarzucie ani w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku nie wskazano, kto należał do „grupy ożarowskiej” zauważyć należy, że na str. 8 i 9 uzasadnienia Sąd Okręgowy dość szczegółowo i wystarczająco kwestię tę przedstawił.

Niezasadny jest także zarzut podnoszący zaniechanie przez Sąd bezpośredniego przesłuchania A. P.. Przypomnieć wypada, że to obrońca wnosił o przesłuchanie tego świadka w drodze pomocy prawnej (k. 327) oraz, że był on obecny podczas jej przesłuchania. Argument, że oceniając zeznania świadka A. R. Sąd odwołał się do bezpośredniego kontaktu ze świadkiem jest o tyle chybiony, że brak takiego kontaktu ze świadkiem A. P. nie może poddać w wątpliwość rzeczowej i logicznej oceny jej zeznań.

Za bezprzedmiotowy należy uznać na obecnym etapie postępowania zarzut 3 apelacji podnoszący uchybienia postępowania przygotowawczego.

Wobec powyższego, Sąd Apelacyjny doszedłszy do przekonania, że dokonana przez Sąd Okręgowy ocena dowodów nie wykracza poza ramy określone w art. 7 k.p.k. a także dzieląc poczynione przez Sąd Okręgowy ustalenia faktyczne oraz ich ocenę prawną - uznał apelację obrońcy oskarżonego za niezasadną.

Wymierzone oskarżonemu kary jednostkowe nie noszą cech rażącej surowości. Zostały orzeczone z uwzględnieniem wszystkich okoliczności zarówno podmiotowych jak i przedmiotowych a okoliczności te znalazły należyty wyraz w wysokości kar.

Cech rażącej niewspółmierności nie nosi także kara łączna uwzględniająca w swym wymiarze związek podmiotowo - przedmiotowy między przypisanymi oskarżonemu czynami.

Z powyższych względów Sąd Apelacyjny orzekł jak w wyroku.